

vandløbssager. Det drejer sig bl.a. om sager vedrørende regulativfastsættelse, reguleringer og vedligeholdelse. I sager, der verserer ved vandkøbsretterne består sagsbehandlingen i forbindele med sager om offentlige vandløb i en forberedelse af sagerne hos de kommunale myndigheder, ligesom det påhviler disse myndigheder at give møde for retten og dér at procedere sagerne.

Den foreslåede omlægning af myndighedsstrukturen, hvorved alle materielle sager om vandløbene overføres fra landvæsensretterne til behandling og afgørelse hos vandløbsmyndighederne, d.v.s. hos kommuner og amtskommuner, skønnes derfor ikke i sig selv at indebære merudgifter til administration af loven i sager om offentlige vandløb. Omlægningen vil tværdimod betyde et mindsket tidsforbrug i de sager, der også tidligere blev behandlet i et politisk forum, da møde og procedure for retten kun vil skulle ske i sager, hvor der ikke opnås enighed om økonomiske spørgsmål.

For amtskommunerne indebærer lovforslaget, at tilsynet med de kommunale vandløb ikke længere påhviler dem.

På denne baggrund skønnes det ikke, at den administrative omlægning vil bevirke væsentlige øgede udgifter for amtskommunerne.

Amtskommunerne afholder udgifter til vederlæggelse af landvæsensnævnenes formænd og landvæsenskommissionernes formænd og sekretærer samt til kontorhold. De lokale udgifter ansloges til ca. 1,6 mill. kr. i finansåret 1975/76. Heraf skønnes ca. halvdelen at have vedrørt vandløbssager.

Som følge af omlægning af myndighedsstrukturen vil antallet af vandløbssager behandlet ved landvæsensretterne falde væsentligt. Tilbage vil kun være behandling af sager, hvor der ikke har kunnet opnås enighed om økonomiske spørgsmål.

Besparselsen er imidlertid vanskelig at skønne. Som ovenfor nævnt beror det dels på, i hvilket omfang der opnås enighed om erstatninger m.v., dels er visse sager i mellemtiden henlagt til anden myndighedsbehandling. Det anslås dog, at besparelsen vil have en støttelsesorden på ca. 0,7 mill. kr.

For kommunernes vedkommende betyder omlægningen at såvel sager om kommunale vandløb som sager om private vandløb skal afgøres af disse. I sager om private vandløb er kommunerne i dag kun til en vis grad involveret. Den pågældende vandløbsmyndighed afholder syn med henblik på at forlige de private parter. Såfremt dette ikke lykkes, henvises sagerne til afgørelse ved landvæ-

sensretterne, og i denne sagsbehandling deltager kommunerne ikke.

På denne baggrund skønnes de kommunale merudgifter at blive i størrelsesorden 4 mill. kr., hvorved det er forudsat, at kommunerne alene fører stikprøvevis tilsyn med de private vandløb. Da der i lovforslaget skabes hjemmel for at videreføre det gældende system for opkrævning af gebyrer for behandlingen af sager ved vandløbsmyndighederne vil disse merudgifter i et vist omfang blive modsvaret af indtægter for de kommunale myndigheder.

2.2. Gennemgang af regulativerne

Ifølge lovforslagets § 88 stk. 2 bemyndiges ministeren til efter forhandling med de kommunale myndigheder at fastlægge en tidsramme for vandløbsmyndighedernes gennemgang af de gældende regulativer om vandløb. Formålet med gennemgangen vil bl.a. være at sikre, at regulativerne bringes i overensstemmelse med de planer, der fastlægger kvalitetsmålsætninger for vandløbene. Recipientkvalitetsmålsætninger forudsættes optaget i regionplanerne for 1985, hvorefter det vil være hensigtsmæssigt at påbegynde regulativgennemgangen. Når miljøministeren i henhold til § 88 stk. 2 udsteder nærmere regler, vil man drøfte spørgsmålet om de økonomiske konsekvenser ved regulativgennemgangen med de kommunale organisationer med henblik på, at der kan fastlægges en tidsramme og et niveau for gennemgangen, der sikrer at merudgifterne kan indpasses i lov- og cirkulæreprogrammet for de pågældende år (1985 og følgende).

2.3. Vedligeholdelsesforanstaltninger og vandløbsrestaureringer

Hovedreglen i den nugældende ordning er, at vandløbsmyndighederne vedligeholder de offentlige vandløb og afholder de dermed forbundne udgifter. Denne ordning videreføres i lovforslaget. Lovforslaget åbner imidlertid mulighed for, at vedligeholdelsesforanstaltningerne i en række tilfælde vil kunne ændres henimod en mere miljøvenlig praksis f.eks. ved overgang fra maskinel til manuel oprensning. Det forudsættes, at ændringer i den gældende vedligeholdelsespraksis i et videre omfang søges gennemført når recipientkvalitetsmålsætninger er optaget i regionplanerne i 1985, og at ændringerne i øvrigt sker i takt med og på et niveau, der afpasses efter de økonomiske muligheder i den enkelte kommune eller amtskommune.